

Fővárosi ítéltábla
6.Bf.52/2013/16.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2013. szeptember 23. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján 2013. szeptember 30. napján meghozta és nyilvánosan kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

A vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **a I. r. vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2012. július 13. napján kihirdetett 12.B.88/2011/49. számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált részét **a I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., a V. r., a VI. r., a VII. r., a VIII. r., a X. r., a XI. r., a XIII. r., a XIV. r., a XV. r. és a XVI. r. vádlott vonatkozásában**

m e g v á l t o z t a t j a

az alábbiak szerint:

a I. r. vádlott

4 rendbeli hivatali vesztegetés büntettéként [Btk. 253. § (1) és (2) bekezdése] elbírált cselekményét 5 rendbelinek minősíti.

A próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésére és a próbára bocsátás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

a III. r. vádlott

cselekményét vesztegetés büntettének [Btk. 253. § (1) bekezdése] minősíti.

A büntetés kiszabását mellőzi, a III. r. vádlottat 2 (kettő) évre próbára bocsátja.

a IV. r., vádlott

cselekményét 2 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225.§) és vesztegetés büntettének [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. fordulat) minősíti.

A büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

A foglalkozástól eltiltást mellőzi.

a V. r. vádlott

cselekményét 2 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) minősíti.

1 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) vádja alól felmenti.

a VI. r. vádlott

cselekményét vesztegetés büntettének [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. fordulat] és 6 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) minősíti.

A büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

A foglalkozástól eltiltást mellőzi.

a VII. r. vádlott

cselekményét vesztegetés büntettének [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. fordulat] és 3 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) minősíti.

A büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

A foglalkozástól eltiltást mellőzi.

a VIII. r. vádlott

cselekményét 6 rendbeli hivatali visszaélésnek minősíti (Btk. 225.§).

1 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) vádja alól felmenti.

a X. r. vádlott

cselekményét vesztegetés büntettének [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. fordulat] és 2 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225.§) minősíti.

A büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

A foglalkozástól eltiltást mellőzi.

a XI. r. vádlott

cselekményét 4 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) minősíti.

1 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) vádja alól felmenti.

a XIII. r. vádlott

cselekményét 11 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) minősíti.

a XIV. r. vádlott

cselekményét 4 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) minősíti.

a XV. r. vádlott

cselekményét 4 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) minősíti.

a XVI. r. vádlott

cselekményét 3 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) minősíti.

Egyebekben az ítélet fellebbezések folytán felülbírált részét **a I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., a V. r., a VI. r., a VII. r., a VIII. r., a X. r., a XI. r., a XIII. r., a XIV. r., a XV. r. és a XVI. r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 89.710.-(nyolcvankilencezer-hétszázötven) Ft. bűnügyi költségből köteles megfizetni az államnak a Budapest Környéki Törvényszék felhívására **a I. r. vádlott** 17.200.-(tizenhétezer-kettőszáz) Ft-ot, **a II. r. vádlott** 15.000.-(tizenötezer) Ft-ot, **a IV. r. vádlott** 19.050.-(tizenkilencezer-ötven) Ft-ot, **a VI. r. és a VII. r. vádlott** egyetemlegesen 24.700.-(huszonnégyezer-hétszáz) Ft-ot, **a XIV. r. vádlott** 13.760.-(tizenháromezer-hétszázhatvan) Ft-ot.

Az ítélet ellen **a I. r. vádlott, a II. r. vádlott, a III. r. vádlott, a IV. r. vádlott, a VI. r. vádlott, a VII. r. vádlott, a X. r. vádlott, a XIII. r. vádlott, a XIV. r. vádlott, a XV. r. vádlott és a XVI. r. vádlott** vonatkozásában fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Budapest Környéki Törvényszék **a I. rendű vádlott** bűnösségét 4 rb. hivatali vesztegetés büntettében [Btk. 253. § (1) és (2) bekezdés], továbbá 9 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettében [Btk. 225. §] mondta ki,

a II. rendű vádlott bűnösségét vesztegetés büntettében [Btk. 253. § (1) bekezdés] állapította meg,

a III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntettében [Btk. 253. § (1) és (2) bekezdés],

a IV. rendű vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntettében mondta ki [Btk. 250. § (1) bekezdés és (3) bekezdés I. fordulat],

a V. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettében [Btk. 225. §],

a VI. rendű vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntettében [Btk. 250. § (1) bekezdés és (3) bekezdés I. fordulat] állapította meg,

a VII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntettében [Btk. 250. § (1) és (3) bekezdés I. fordulat],

a VIII. rendű vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettében [Btk. 225. §] mondta ki,

a X. rendű vádlottat folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntettében [Btk. 250. § (1) bekezdés és (3) bekezdés I. fordulat] mondta ki bűnösnek,

a XI. rendű vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében [Btk. 225. §] állapította meg,

a XIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében [Btk. 225. §],

a XIV. rendű vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében [Btk. 225. §] állapította meg,

a XV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében [Btk. 225. §]

a XVI. rendű vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében [Btk. 225. §] mondta ki.

Ezért - **a** I. rendű vádlott vonatkozásában a korábbi próbára bocsátást kimondó ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezve és a próbára bocsátást megszüntetve e vádlottal szemben, az ott megállapított a Btk. 271. § (1) és (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett garázdaság büntette miatt is - halmazati büntetésül kettő év, végrehajtásában kettő év próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte.

a II. rendű vádlottat 120 napi tétel - 1 napi tétel 2.500,- Ft - összesen 300.000,- Ft pénzbüntetésre,

a III. rendű vádlottat hat hónap, végrehajtásában kettő év próbaidőre felfüggesztett börtönre,

a IV. rendű vádlottat egy év hat hónap, végrehajtásában kettő év felfüggesztett börtönre, három év rendőri foglalkozástól eltiltásra és 10.000,- Ft vagyonekobzásra ítélte,

a V. rendű vádlottat egy év próbaidőre próbára bocsátotta,

a VI. rendű és **a** VII. rendű vádlottakat egyezően egy év hat hónap, végrehajtásában azonosan kettő év próbaidőre felfüggesztett börtönre, három év rendőri foglalkozástól eltiltásra és fejenként 10.000,- Ft vagyonekobzásra ítélte,

a VIII. rendű vádlottat kettő év próbaidőre próbára bocsátotta,

a X. rendű vádlottat egy év hat hónap, végrehajtásában kettő év próbaidőre felfüggesztett börtönre, kettő év rendőri foglalkozástól eltiltásra és 10.000,- Ft vagyonekobzásra ítélte,

a XI. rendű vádlottat kettő év próbaidőre próbára bocsátotta,

a XIII. rendű vádlottat kettő év próbaidőre,

a XV. rendű vádlottat egy év és

a XVI. rendű vádlottat ugyancsak egy év próbaidőre próbára bocsátotta.

Rendelkezett a pénzbüntetés szabadságvesztésre való átváltoztatásának lehetőségéről, az azzal érintett vádlottak esetében beszámította a szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről egyaránt.

Egyes vádlottak esetében felmentő rendelkezéseket is hozott, ezek jogerőre emelkedése ellenére azonban a részjogerőt nem állapította meg.

Az elsőfokú ítélet ellen a következő - a jelenlegi állapot szerint joghatályos - fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett:

- az I. rendű vádlott általánosságban, annak okát és célját meg nem jelölve, védője anyagi jogi jogsértés, téves minősítés, elsősorban védencc felmentése, másodsorban - a nyilvános ülésen - előzetes mentesítés, illetve pénzbüntetés kiszabása érdekében;

- a II. rendű vádlott védője elsősorban védencc felmentése, másodsorban büntetésének enyhítése végett;

- a III. rendű vádlott és védője elsősorban e vádlott felmentése, másodsorban a téves minősítés miatt eltérő minősítés és összességében a büntetés enyhítése érdekében;

- a IV. rendű vádlott védője védencc javára ugyanilyen tartalommal;

- az V. rendű vádlott védője védencc felmentése végett;

- a VI. és VII. rendű vádlottak védői felmentésért, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében;

- a VIII. rendű vádlott felmentése végett;

- a VI., VII. és IX. rendű vádlottak védője a bűnösség téves megállapítása miatt védencc felmentése végett;

- a X. rendű vádlott és védője, e vádlott felmentése érdekében;

- a XI. rendű vádlott védője védencc felmentése érdekében;

- a XIII. rendű vádlott és védője e vádlott felmentése végett;

- a XIV. rendű vádlott és védője e vádlott felmentése végett;
- a XVI. rendű vádlott és védője e vádlott felmentése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a védelmi fellebbezéseket alaptalanoknak tartotta, indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a I. rendű vádlott vesztegetés bűntetteként értékelt cselekményei rendbeliségét 5 rendbeliben állapítsa meg az irányadó tényállásra figyelemmel, továbbá az elsőfokú ítélet indokolásának IV. fejezete 86-89. oldalán felsorakoztatott, az egyes vádlottak folytatólágosság egységébe vont cselekményeit tartalmazó tényállások kiegészítésére tett indítványt, mert az álláspontja szerint hiányos volt.

Észrevételezte, hogy a törvényszék - vélhetően elírás miatt - a Székesfehérvári Városi Bíróság próbára bocsátó ítélete helyett a Siófoki Városi Bíróság hasonló tartalmú ítéletével kapcsolatos próbára bocsátásról intézkedett, egyebekben az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbíráható részének helybenhagyására tett indítványt.

Kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás 30., 37. és 42. tényállási pontjaiban foglaltakkal érintett vádlottak felmentését célzó fellebbezések, valamint a III. rendű vádlott büntetésének enyhítését célzó fellebbezések, továbbá az ügyésznek az I. rendű vádlott próbára bocsátásával kapcsolatos elírás kiküszöbölését célzó indítványa az alapos, egyebekben a fellebbezések alaptalanok, és a másodfokú bíróság a most kifejtendők miatt a fellebbviteli főügyészségnek a folytatólágos cselekményeket tartalmazó tényállási részek kiegészítésére vonatkozó indítványát is alaptalannak ítélte.

* * *

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Be. 349. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletet a fellebbezésekkel érintett vádlottak tekintetében és a felmentő rendelkezések jogerőre emelkedésére is figyelemmel bírálta felül az azt megelőző bírósági eljárással együtt.

A részjogerő megállapításának elmulasztására vonatkozó elsőfokú hiányosság eljárási szabálysértést képezett, ám olyat, amelynek nem volt kihatása az ügy érdemére, főként nem a fellebbezéssel érintett vádlottakra, így az eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság csupán jelezte.

Egyebekben az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést szükségszerűen eredményező eljárási szabálysértéstől mentesen folytatta le az eljárást, a tárgyalások során tényállás-felderítési kötelezettségének a szükséges és lehetséges mértékben eleget tett, további bizonyítás az ügyben szükségtelen volt, és a kimerítő bizonyítás kiegészítését a védelem sem szorgalmazta.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként, valamint összességükben egyaránt értékelte és mérlegelte. Indokolási kötelezettségének mindenben eleget tett, iratszerűen, logikusan adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat mennyiben és miért fogadott el, melyeket miért utasított el. Indokai meggyőzőek, megfelelnek az iratok tartalmának is, és a mérlegelés körében a másodfokú bíróság logikai hibát sem észlelt. Ebből következik, hogy - figyelemmel a töretlen ítélkezési gyakorlatra, ami a törvényen alapul - a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó és felmentést célzó fellebbezések nem vezethettek teljes körűen eredményre. A bizonyítékok értékelése, mérlegelése az elsőfokú bíróság monopóliuma, az másodfokú bíróság kizárólag abban az esetben mérlegelheti eltérően a bizonyítékokat, amennyiben abban a tekintetben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás oly mértékben megalapozatlan, hogy bizonyítás felvétele válik szükségessé. Miután a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás döntően megalapozott volt, így a felülbírálat alapját a megállapított tényállás képezte a következőkkel:

Az ítélőtábla a tényállás felülbírálata során megállapította, hogy a - helyesen - Székesfehérvári Városi Bíróság által alkalmazott próbára bocsátás próbaideje időközben letelt, az együttes elbírálásnak már nincs helye [Btk. 66. § (2) bekezdés] következésképpen az elsőfokú bíróság ugyan az ítélete meghozatalakor az anyagi és eljárási jognak megfelelően járt el, utóbb azonban a próbára bocsátás próbaideje letelt, így a próbára bocsátás alapját képező tényállást mellőzte a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból (Kúria 54. számú Büntető Kollégiumi véleménye).

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása csupán kismértékben megalapozatlan, amennyiben az időközben bekövetkezett személyi változásokra tekintettel az az alábbiak szerint helyesbítésre illetve kiegészítésre szorult [Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja]:

A Székesfehérvári Városi Bíróság 12.B.390/2011/15. számú, 2012. február 1. napján jogerős ítéletével a I. rendű vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás próbaideje 2013. január 31. napján lejárt.

a III. rendű vádlott 2012. május 19. napján házasságot kötött D. Oval, aki értékesítő és a havi jövedelme 90.000,- Ft körül van. Közös gyermekükkel állapotos. A III. rendű vádlott havi nettó jövedelme jelenleg már 150.000,- 180.000,- Ft.

a X. rendű vádlott egyetemi végzettségű, a N.. Egyetem .. Karán végzett a közelmúltban.

A másodfokú bíróság a most eszközölt kiegészítésekkel fogadta el az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ítélkezésének alapjául.

A most már mindenben megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság túlnyomórészt okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, így a felmentést

célzó fellebbezések a már kifejtettek miatt - mint mérlegelést támadóak - megalapozatlanoknak bizonyultak.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor azon eseteket, melynek során egy az autópályán közlekedő jármű műszaki meghibásodása esetén vált szükségessé a rendőri intézkedés, illetve tájékoztatás, bevonta az érintett vádlottak bűnösségi körébe.

Amint azt az elsőfokú tényállás megalapozottan rögzítette, a balesetben megrongálódott járművek elszállításáról legmagasabb szinten az 1994. évi XXXIV. törvény 44. § (1) bekezdés e) pontja rendelkezik (Rtv.) annak mintegy végrehajtási leképezése a 13/1996. (V. 21.) Orfk. intézkedés 19. pontja, amely ugyancsak a balesetes járművel rendelkezni jogosult vagy köteles személlyel kapcsolatban tartalmaz a rendőrré szabályozást. Az azon alapuló, a napi járőrszolgálat megkezdése előtti eligazítási lapon ugyancsak a balesetben megrongálódott, illetve őrizetlenül maradt járművekre vonatkozó szabályozás található, és kiemelten fontos bizonyíték, aminek az érintett vádlottak bűnösségére meghatározó kihatása van az az, hogy nem kaptak külön eligazítást a rendőrök arra az esetre, ha egy jármű műszaki meghibásodást szenved. Azaz önállóan dönthették el, hogy milyen módon nyújtanak segítséget a honos, illetve külföldi állampolgároknak.

Tévedett az elsőfokú bíróság tehát, amikor annak ellenére, hogy a tényállásban azt állapította meg, hogy a rendőrök a vádbeli időszakban nem kaptak megfelelő eligazítást egy jármű műszaki meghibásodása esetén való intézkedés illetve tájékoztatás szabályairól (ítélet 16. oldal 2. bekezdése), ezen eseteket mégis bevonta az érintett vádlottak bűnösségének körébe.

Arra vonatkozó kötelezettséget generáló előírás, kötelezettség hiányában az érintett vádlottak ezekben az esetekben értelemszerűen nem szeghettek meg semmilyen kötelezettséget, miután ilyen kötelezettség nem létezett; ezen túlmenően az I. rendű vádlott részére a meghibásodott járművel kapcsolatos tájékoztatásuk révén biztosított előny jogtalannak sem minősíthető. Ezért e tekintetben a hivatali visszaélés bűncselekménye nem állapítható meg. Ez nem vonatkozik természetesen arra az esetre, amikor a meghibásodott járműről kiadott információért az I. rendű vádlott ténylegesen ellenértéket fizetett, miután az ilyen cselekmény a rendőr működésével kapcsolatos jogtalan előnynek minősül, azaz a vesztegetés bűncselekménye alapesetének tekintendő. Nem igényel különösebb indokolást, hogy miért alapesetnek, miután a kötelezettségszegés a kifejtettek miatt nem állapítható meg kötelezettség hiányában.

A másodfokú bíróság ezért a 30., 37. és 42. tényállási pontban megállapítottakat mellőzte az érintett vádlottakat bűnösségének köréből. Tekintettel arra, hogy a hivatali visszaélés bűncselekményének rendbelisége az elérni kívánt jogtalan előnyök számához igazodik, ezért az ítélet tábla e tényállási pontok vonatkozásában a vádlottakat az ellenük emelt vád alól - ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdés alapján megváltoztatva - a Be. 6. § (3) bekezdés a) pont 1. fordulata alapján felmentette.

Ugyanakkor a kifejtettekre tekintettel a személyi sérüléssel járó vagy csupán anyagi kárral járt balesetes gépjárműveket illetően az irányadó tényállás alapján helyes volt az a megállapítás, amely szerint a rendőr vádlottak a kötelezettségüket szegték meg, amikor a rendőrséggel szerződött partner helyett, a vezetői utasításban foglaltak megszegésével a I. rendű vádlottat értesítették, ezáltal cselekményük az I. rendű vádlott felé történő jogtalan előny nyújtását célozta. A vesztegetés esetében ez a körülmény a bűncselekmény minősített esetének a megállapítását eredményezte.

Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen minősítette a vádlottak cselekményeit, leszámítva a most írtakat.

Tévedett ugyanakkor a hivatali visszaélés esetében a folytatólágosság egységének megállapításában; ezen cselekmények annyi rendbelinek minősülnek, ahány jogtalan előny megvalósítása érdekében fejtették azt ki, ezért a másodfokú bíróság a folytatólágosság egységét feloldotta és az érintett tényállási pontoknak megfelelő rendbeliséget állapított meg az adott vádlott esetében, ami egyben a büntetések halmazatiként történő kiszabását [Btk. 85. § (1), (2) és (3) bekezdés] is eredményezte.

Az aktív hivatali vesztegetés bűncselekményének rendbelisége ugyanakkor a ténylegesen létrejött bűnkapcsolatok számához igazodik, ezért azt az I. rendű vádlott korrupciós cselekményét nem 4, hanem 5 rendbelinek minősítette a másodfokú bíróság.

A műszaki hibás gépjárműhöz kapcsolódóan megvalósult vesztegetés a már kifejtettek szerint viszont nem kötelezettségszegéssel vagy hivatali helyzettel egyéb módon történő visszaéléssel valósult meg, hanem csupán a rendőr mint hivatalos személy működésével kapcsolatban. Ezért ezen bűncselekménynek nem a minősített esete, hanem az alapesete [Btk. 250. § (1) bekezdés] valósult meg. Ilyennek - tehát enyhébben - minősült a III. rendű vádlott 41. tényállási pontbeli cselekménye is.

Az elsőfokú bíróság abban is tévedett, mikor a vesztegetés bűncselekményi körébe bevonta azokat a baleseti értesítéseket is, amelyek estében egy későbbi vesztegetés megvalósulásából kiindulva a korábbi előnynyújtás (pénzátadás) nélkül megvalósult baleseti értesítéseket is, és így folytatólágosságot állapított meg (elsőfokú ítélet 85. oldal 3. és 4. bekezdése).

A vesztegetés bűncselekményének az elkövetési magatartása az előny kérése, illetve az előny vagy annak ígérete elfogadása, illetve az előny kérőjével vagy elfogadójával történt egyetértés. A most körülírt és a törvényi diszpozícióban taxatív felsorolt elkövetési magatartás bármelyikének hiányában a vesztegetés nem tényállásszerű, az nem valósul meg, ilyen módon bűncselekmény nem jön létre; egy későbbi előny kérése, illetve elfogadása pedig visszamenőleg nem alapozza meg a vesztegetés megállapítását, hanem csak erre irányuló kifejezett bizonyítás lefolytatása eredményeképpen beszerzett, aggálytalan bizonyítékok

esetén. Ilyen bizonyítás azonban nem folyt, ezért az elsőfokú bíróság csupán gondolati spekulációval következtetett megállapított tényből további tényekre megalapozatlanul.

A kifejtettek miatt a IV. rendű vádlott esetében a tényállás 10. és 17. pontjaiban foglalt cselekményei nem minősülnek vesztegetésnek, és nem vonhatók össze a 27. pontban foglaltakkal, így nem képezik a folytatólagosság egységének részcselekményeit, hanem önállóan hivatali visszaélés büntettének [Btk. 225. §] minősülnek.

A másodfokú bíróság tehát a most írtaknak megfelelően eltérően minősítette a vádlottak cselekményeit az elsőfokú bíróság által eszközölt minősítésekhez képest.

* * * *

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, a folytatólagosság helyett a többszörös bűnhalmazatot tekintette súlyosítónak az ítélőtábla. A másodfokú bíróság a rendőri szolgálati viszonyban eljáró vádlottak cselekményeinek jellegét, tárgyi súlyát és társadalomra veszélyességét szem előtt tartva általánosságban megállapította, hogy a passzív hivatali vesztegetést elkövető vádlottak esetében indokolt lett volna a törvény szigorával fellépni, és a büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése nem volt indokolt. Ehhez képest a kiszabott büntetések, illetve intézkedések indokolatlanul enyhék, eltúlzottan súlyosaknak tehát nem mondhatók, így azok enyhítésére irányuló fellebbezések alaptalanoknak bizonyultak.

Kizárólag a III. rendű vádlott esetében látott az ítélőtábla lehetőséget az enyhítésre, figyelemmel arra, hogy egyetlen bűncselekményt követett el és az is utóbb enyhébben minősült, továbbá személyi, családi körülményei kifejezetten rendezettnek mondhatók. Így e vádlottat a bűncselekménye miatt a Btk. 72. § (1) és (5) bekezdése alapján a rendelkező rész szerinti próbaidőre próbára bocsátotta. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a rendőr vádlottakkal szemben foglalkozástól eltiltást alkalmazott.

A másodfokú bíróság egyébként is kiegészítette az indokolást azzal, hogy a rendőr a Btk. 137. § (1) bekezdés k) pontjára tekintettel hivatalos személy, ám ami meghatározó az az, hogy a rendőri foglalkozás valójában szolgálati jogviszony a fegyveres testületnél, így lefokozás, illetve szolgálati viszony megszüntetésének alkalmazására lett volna kizárólag lehetőség, nem pedig foglalkozástól eltiltásnak. A súlyosítási tilalom miatt [Be. 354. § (4) bekezdés g) pontja] azonban az ítélőtábla értelemszerűen azt nem alkalmazhatta, ám a kifejtettek miatt az elsőfokú bíróság téves rendelkezését mellőzte.

Miután az elsőfokú bíróság felülbírálható ítéleti rendelkezései egyebekben törvényesek és helyesek voltak, így a másodfokú bíróság azokat a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

* * * * *

Az ítéltábla a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be. 388. §-a alapján megállapította, és a 338. § (1) és (3) bekezdése alapján kötelezte az érintett vádlottakat részben külön, részben pedig egyetemlegesen annak viselésére.

Az ítélet elleni fellebbezés kizártságának a megállapítása, illetve a fellebbezés lehetősége a Be. 386. §-án alapszik.

Az ítélet ellen a V.r. vádlott, a VIII. r. vádlott és a XI.r. vádlott vonatkozásában fellebbezésnek van helye. a V.r. vádlott, a VIII.r. vádlott és védője valamint a XI.r. vádlott és védője az ítéletet a nyilvános ülésen tudomásul vette.

Budapest, 2013. szeptember 30.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Katona Tibor s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja

A Fővárosi Ítéltábla Bf. 52/2013/16. számú ítélete, s ezen ítéletben foglalt változtatásokkal együtt a Budapest Környéki Törvényszék 12.B.88/2011/49. számú ítélete a I.r., a II.r., a III.r., a IV.r., a VI.r., a VII.r., a X.r., a, a XIV.r., a és a vádlottak vonatkozásában 2013. szeptember 30. napján jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható lett.

Budapest, 2013. szeptember 30.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: